

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

XLVI. Dehortatio ab aucupanda inani gloria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

Lib. 10. c. 1.

multum profecisse eum Fabius idem iudicat. **QUINTUM**, in toto Cicerone vix quidquam invenias aut sordidum, aut honestati minus consentaneum; sed ita verecundè & honestè effert id, quod quis fortè censeret minus honestum, ut etiam Christianos quosdam in hac re longissimo post se intervallo relinquat.

In PERORATIONE monebis Auditores, ut hunc quo nemo in omni tractandi dicendique genere plura scripsit eloquentius, nemo sermonis proprietate & elegantiâ, nemo verborum collatione meliore, nemo perspicuitate majore, nemo ad communem usum accommodatius, legant diligenter, & virtutes eius imitentur, atque, ut ille fecit, animum honestis & necessariis artibus variâque rerum optimarum cognitione, sine qua disertus haberi nemo potest, instruant.

XLVI. DEHORTATIO AB AVCPANDA inani gloria & laude.

Hier. ad Eustochium.

IN EXORDIO dices, velut umbrâ corpus, ita gloriam ubique etiam in intimas solitudines sequi virtutem, ut eam maeter & perdat.

Matt. 6. v. 1. Confit. nov. c. 11.

In PROPOSITIONE: Te igitur Auditores ab hoc periculoso & pernicioso humanæ gloriæ morbo, ab inani, inquam, gloriæ, dehortaturum.

CONFIRM. I. Locus ab effectis. Quod nos omnibus virtutum thesauris, & beatitudine æterna exspoliet. Clarè enim Christus dixit jejunantem, orantem, vel eleemosynas dantem ut videatur ab hominibus, recepisse in hoc mundo mercedem suam, ac idcirco frustra expectare æternam. Hac de causa B. Basilii vanam gloriam dulcem omnium spiritualium operum spoliatricem, jucundum animarum nostrarum hostem, tineam virtutum, blandissimam bonorum nostrorum depradatricem, &c.

ericem, &c. Chrysoſtomus verò matrem gehennæ appellavit.

II. Locus ab adjuncta eius inconstantia & utilitate. Quòd admodum fluxa & caduca ſit omnis humana gloria, laus, & celebritas nominis, quam ſtudio homines huius ſeculi venantur.

Hom. 17. in
epiſt. ad Rō.

Hinc Apoſtol. ajebat: *Mihi pro minimo eſt ab hominibus judicari, aut ab humana die, hoc eſt, favore & exiſtimatione humana.* Ipſe Chriſtus dicit: *Si ego glorifico meipſum: gloria mea nihil eſt.* Sicut enim umbra corporis, quocunq; tandem colore corpus imbutum ſit, ſemper nigra eſt, imò nihil quod ſubſiſtat; ſic omnis huius ſeculi gloria, quacunque tandem ex re naſcatur, ſive ex virtute vera, ſive ex ſcientia, vel potentia, non niſi inane quid eſt, in ſola opinione conſiſtens, ſive ejus qui honorat, ſive qui honoratur.

1. Cor. 4. v. 5.
Ioan. 8. v. 54.

Hinc Sanct. Chryſtoſtomus. *Sicut, ait, larva occultat vilitatem hominis uſque ad veſperam, dimiſſo autem theatro, unusquisque apparet quod eſt: ita ſi poſt multas tuas laudes auditas domum revertare, & ſolus ſis, omnis gloria deſluxit, in forum proceſſiſti, præſentes in te convertiſti? quid amplius? nihil extinctum eſt: & evanuit tanquam fumus diſſuſus. Quanta ſunt hæc qua ſo ſtoliditatis? quanta dementia? Id unum itaque ſpectemus, quomodo Deus nos laudet. Et: Non poteſt gloria ſervus homo non omnium ſervus eſſe & iſtis ſervilior mancipii; nec enim talia præcipimus ſervis noſtris qualia captivis ſuſilla, turpia & dedecore plena negotia loqui facit, & pati, &c.*

Hom. 43. ad
pop.

III. ab adjuncta noſtra utilitate. Nam PRIMÒ, terra ſumus, & in terram fortè brevi redituri. SECUNDÒ, quia quidquid laude vel gloria dignum habemus, à Deo accepimus. Hinc Paulus ait: *Quid habes quod non accepisti? Si autem accepisti quid gloriaris? quasi non acceperis?* Et: *Non ſumus ſufficientes cogitare aliquid à nobis, quaſi ex nobis,*

1. Cor. 4. v. 7.
2. Cor. 3. v. 5.
Ioan. 25. v. 5

Sine me
nihil pote-
ris facere.

Ser. I. in

Cant.

Rides pueris
si ob plumu-
lam galero
impositam
sibi vehe-
menter pla-
ceat, quanto
magis ridet
te Deus, si
ob scientia,
nobilitatis,
vel pietatis
donum im-
modicè te
efferas.

Pater dat
filio vestes
ad honesta-
tem vel ne-
cessitatem,
non ut inde
insolecat.

Mat. 8. v. 4.

Ioa. 1. v. 20.

Act. 14. v.

14.

Act. 3. v. 12.

Vide Speculū

Cleric.

sed sufficientia nostra ex Deo est. Quod si ne ad cogi-
tandum quidem bonum sufficientes sumus, quā-
to minus ad eloquendum & agendum. B. Ber-
nardus: Tibi, inquit, o homo unde gloria putide pul-
vis, unde tibi de vita Sanctitate? Sed spiritus est qui
sanctificat, spiritus non dico tuus, sed Dei. Et si prodigiis
aut signis effulgeas, in manu tua fiunt, sed virtute Dei.
An blanditur popularis favor quod verbum bonum &
bene forte deprompseris? sed Christus donavit os & sa-
pientiam. Nam lingua tua quid nisi calamus scribae? &
hoc ipsum mutuo accepisti, talentum creditum est, repe-
tendum cum usura.

IV. Ab exemplis eorum, qui vanam gloriam con-
tempserunt. Nonne Christus interdum noluit pu-
blicari miracula à se facta? Quid aliud fuit Ioan-
nes Baptista; quàm speculum contemptus huma-
næ gloriæ in vita habitu, & moribus? ideo enim
in solitudine omnem vitam egit, ideo nec Elias,
nec Propheta, nec Messias, cum posset, haberi vo-
luit; sed vox clamantis in deserto, qua nihil vanius
& fragilius excogitari potest. PAULUS & Barna-
bas, cum Lystrenses ob sanatum claudum divi-
nos honores eis deferre vellent, conscissis tunicis
suis exilierunt in turbas, clamantes & dicentes:
viri quid hæc facitis? PETRUS quoque & Ioan-
nes, concurrente populo ad simile miraculum
dixerunt: viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut
nos quid intuemini quasi nostra virtute aut potestate
fecerimus hunc ambulare? De Sanct. Hilarione ita
scribit Sanct. Hieronymus. Sexagesimo tertio vita sua
anno cernens grande Monasterium, & multitudinem
fratrum secum habitantium turbasque eorum qui
diversis languoribus & immundis spiritibus occupatos
ad se deducebant, ita ut omni genere hominum solitu-
do per circuitum repleretur, flebat quotidie & incre-
dibili desiderio conversationis antiqua recordabatur.
Interrogatus à fratribus quid haberet, sur se confes-
cerat?

ceret? ait, rursus ad seculum redii, & recepi mercedem meam in vita mea. En homines Palestina & vicina provincia existimant me alicuius esse momenti, &c.

V. ab exemplis eorum, quibus vanæ gloriæ aucupium malè cessit, ut Luciferi, Adæ Protoplasti, Ezechia Regis, & aliorum: de quibus consule Theatrum Vindictæ Divinæ.

In EPILOGO monebis Auditores, ut omnes suas actiones ad gloriam Dei ipsarum Spectatoris referant, & quo ad fieri potest, virtutes suas occultent & occasiones captandæ gloriæ refugiant. Sicut enim thesaurus absconditus tutior est à latronibus, & virgo domi clausa facilius castitatem servat, quàm quæ per vias vagatur; ita virtus occultata, à vana gloria & diaboli laqueis securior est. Sicut vestem pretiosam, inquit Chrysost. cum in publico ponimus, plurimos ad insidias provocamus: si verò domi recondamus, in tuto cuncta servabimus: sic si opes virtutum palam quasi venales assiduè portemus in mente, inimicum incitamus ad furtum; sin verò nemo alter id scierit, nisi quem nulla occulta latent, tutissimo in loco consistent.

Gregor.
Hom. 3. in
Matt.

Lu. 20. v. 32
Attendite.
&c.

XLVII. DE HORTATIO A GVLA. seu in gluvie ventris.

IN EXORDIO dices, Sacram Scripturam non semel nos hortari, ut fugiamus intemperantiam cibi & potus, ut Prov. 23. v. 20. Noli esse in conviviiis potatorum, nec in comessionibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt. Syt. 3. v. 19. Uttere quasi homo frugibus, quæ tibi apponuntur, ne, cum manducas multum odio habearis. Ad Rom. 13. v. 13. Sicut in die honestè ambulemus, non in comessionibus, & ebrietatibus, &c.

PROPOSITIO: Te etiam auditores ab hoc vitio dehortaturum.